

İbrâhim Paşa Camii'nin son cemaat yerindeki çini pencere alınlıklarından biri

zans şapelinden çevrilmiş mescidin ise artık sadece iki duvarı kalmıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

Sâî, *Tezkiretül'-lebnîye*, s. 25, 75; Ayvansarâ-yî, *Hadikatü'l-cevâmi'*, I, 29; a.e.: *Camilerimiz Ansiklopedisi* (haz. İhsan Erzi), İstanbul 1987, I, 62-64; İbrahim Hakkı Konyalı, *Mimar Koca Sinan'ın Eserleri*, İstanbul 1950, s. 92-107; Ap-tullah Kuran, *Mimar Sinan*, İstanbul 1986, s. 92-94, 279, 323, 390; a.mlf., "Mimar Sinan'ın Camileri", *Mimarbaşı Koca Sinan: Yaşadığı Çağ ve Eserleri* (ed. Sadi Bayram), İstanbul 1988, I, 194; G. Goodwin, *A History of Ottoman Architecture*, New York 1987, s. 243-244; Tahsin Öz, *İstanbul Camileri*, Ankara 1987, I, 75; Fâtih Câ-mileri ve Diğer Târihi Eserler (haz. Fatih Müftü-lüğü), İstanbul 1991, s. 112-113; Mehmet Ner-mi Haskan, *İstanbul Hamamları*, İstanbul 1995, s. 190-191; M. Baha Tanman, "Osmanlı Dönemi Eserleri: Hadım İbrahim Paşa Camii", *Fotoğraf-larla Fatih Anıtları* (haz. Fatih Belediyesi), İstan-bul, ts., s. 81; Abdülkadir Erdoğan, "Silivrika-pı'da Hadım İbrahim Paşa Camii", *VD*, I (1938), s. 29-33; A. Süheyl Ünver, "İstanbul Yedinci Te-pe Hamamlarına Dair Bazı Notlar", a.e., II (1942), s. 247-248; Şerare Yetkin, "Hadım İbrahim Pa-şa Camii Çinileri", *İlgi*, sy. 45, İstanbul 1986, s. 22-26; a.mlf., "İstanbul'da Silivrikapı'daki Ha-dım İbrahim Paşa Camii'nin Çinilerindeki Özel-likler", *STY*, sy. 13 (1988), s. 199-211; Tarkan Ok-çuoğlu, "Hadım İbrahim Paşa Camii", *DBİst.A*, III, 490-491.

SEMAVİ EYİCE

İBRÂHİM PAŞA KÜLLİYESİ

İstanbul'da
XVIII. yüzyıl başlarında
yapılmış külliye.

Beyazıt'taki İstanbul Üniversitesi merkez binasının Vefa yönüne açılan ve eski-den Harem Kapısı olarak adlandırılan avlu kapısının karşısındaki köşe başında İstan-bul Üniversitesi Kütüphanesi bitişigindedir. Caminin önünde ve yanında munta-zam bir duvarla çevrilmiş geniş bir hazi-resi vardır.

Bâni Hacı İbrâhim Paşa, Güney Yuna-nistan'da Mora'nın beylerbeyilik merkezi olan Tripoliça'da doğdu. Babası Selim b. Hüseyin Efendi'dir. Küçük yaşta İstanbul'a gelip çırak olarak matbah-ı âmireye girdi-ginden "Aşçı" lakabını almıştır. Önce Sad-razam Çorlulu Ali Paşa'nın hizmetine gi-rerek onun kethüdâlığını yaptı, 12 Rama-zan 1118'de (18 Aralık 1706) vezirlik pâ-yesiyle kaptân-ı deryâliğa yükseldi. İki yıl sonra azledilen İbrâhim Paşa 1125'te (1713) affa uğrayarak çeşitli görevler üst-lendi, Mısır valisi oldu, bir ara ikinci defa kaptân-ı deryâliğa getirildi, Trabzon vali-liği, Azak ve Kandiye muhafızlıklarında bulundu. Bu son görevi sırasında vefat ederek Kandiye'de yaptırmış olduğu sıb-yan mektebinin yanına defnedildi (1138/ 1725-26).

İbrâhim Paşa'nın, biri henüz Çorlulu Ali Paşa'nın kethüdâsı olduğu sırada 25 Mu-harrem 1118'de (9 Mayıs 1706), diğeri ise kaptân-ı deryâliğa yükseldikten sonra Muharrem 1120'de (Mart 1708) düzen-lenmiş iki vakfiyesi vardır. Vakfiyelerin il-kindin, o sırada henüz kethüdâ olan İb-râhim Ağa'nın İstanbul'un çeşitli mahal-lerindeki mülklerinin gelirlerini Sultan Ah-med Camii dersiâmi olan hocaya, Mah-mud Paşa Camii vâizi şeyhe ve kayyûmu-na, Hoca Paşa Camii şeyhülkurrâsına tah-sis ettiği anlaşılmaktadır. Ayrıca kendi

adına da bir sıbyan mektebi yaptırmayı tasarlayarak hizmetlileri için gelir ayır-mıştır. Fakat 18 Aralık 1706'da kaptan-ı deryâ olduktan sonra çıktığı deniz sefer-lerinden başarılı dönünce serveti artmış ve bir sıbyan mektebiyle yetinmeyerek cami, sebil, aşhane ve hamam inşa etti-rip küçük bir külliye meydana getirmiş, burada kendisi için bir de türbe yaptır-mayı düşünmüştür. Bu ikinci vakfiyede, gelirleri hayratına ayrılmış olarak İstan-bul'un çeşitli mahallelerinde, Galata'da, Beşiktaş'ta, Kasımpaşa'da, Sakız adasın-da, İzmir'de, İstanköy ve Rodos adaları ile Kal'a-i Sultâniyye'de ve Eskişehir'in Hasö-yük karyesinde çok sayıda ev, bahçe, dük-kân, hamam, mahzen, değirmen, su ku-yusu, su dolabı ve arsadaki mülkleri ya-zılmış; bütün gelirlerin Beyazıt'taki cami, sebil ve sıbyan mektebindeki hizmetli-lere verilmesi şart koşulmuştur. Pek bü-yük olmayan camide imam, vâiz, şeyhül-kurrâ dışında altı hâfızın ve dört müez-zinin de görevlendirilmesi kadronun ne kadar geniş tutulduğunu gösterir. Aynı vakfiyede yer alan, cami etrafındaki so-kakların kaldırım tamiri için senede 1000 akçe ayrılması ile borcundan dolayı hap-se giren müslümanlara yine yılda 1000 akçe sadaka verilmesi hükmü ilgi çekici-dir.

Cami. Etrafını camiyle aynı teknikte taş ve tuğladan karma olarak yaptırılan pencereli bir avlu duvarının çevirdiği İb-râhim Paşa Camii, Beyazıt'tan Süleyma-niye'ye giden ana cadde ile (eski Takvim-hâne, şimdi Besimömerpaşa caddesi) Vez-neciler'e inen Kaptanpaşa sokağının (şim-di Ümityaşardoğanay sokağı) birleştiği kö-şede inşa edilmiştir. Sebilin altında ve Kaptanpaşa sokağı üzerinde, duvarın de-vamında sıbyan mektebinden kalan alt bölüm mevcuttur. Takvimhâne caddesi üzerinde ve şimdi İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi'nin olduğu yerde ise bugün hiçbir izi kalmayan hamam bulunuyordu. İbrâhim Paşa Külliyesi'nin merkezini teş-kil eden cami, caddeye nazaran şevli du-ran ve XVIII. yüzyılda çok kullanılan mun-tazam diziler halinde kesme taş ve tuğ-ladan karma teknikte yapılmış dikdört-gen planlı, yaklaşık 14 x 17 m. ölçülerinde iddiasız bir yapıdır. Esasında çatının üstü kurşun kaplıken burası kütüphanenin okuma salonu haline getirildiğinde kire-mitle örtülmüştür. Minare ise taştan olup geç bir döneme aittir. Kapısı üstündeki sülüs hatlı Arapça üç satırlık kitâbede yapının 1119 Zilhiccesinde (Şubat- Mart 1708) tamamlandığı bildirilir.

İbrâhim Paşa Camii – Beyazıt / İstanbul

İbrâhim Paşa Sebili – Beyazıt / İstanbul

Cami 1930'lu yıllarda kadro dışı bırakılmış ve uzunca bir süre, yanında kurulan İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi'nin önce okuma salonu, sonra da deposu olarak kullanılmıştır. Yakın tarihlerde yeniden camiye dönüştürülerek 27 Mart 1987'de ibadete açılmıştır. Hüseyin Ayvansarayî'nin bildirdiğine göre burada Çorlulu Ali Paşa tarafından İbrâhim Paşa'ya hediye edilmiş, ta'lik hattı ve satır araları kırmızı mürekkeple Farsça yazılmış çok değerli bir Kur'an-ı Kerim tercümesi vardı. *Hadikatü'l-cevâmi*'in el yazmalarına ilâve edilen derkenarlarda bu mushafın başka kitaplarla birlikte satıldığı ve parasının mütevellisi tarafından caminin tamiri için harcandığı belirtilmiştir (*Câmilerimiz Ansiklopedisi*, s. 244).

Sebil. Külliye'nin kurulduğu adayı sınırlayan sokakların birleştiği köşede ve şimdi üniversite merkez binasının yerindeki Sarây-ı Atîk'in (Eski Saray) bahçesinden dışa açılan harem kapısının tam karşısında bulunmaktadır. Mermerden yapılmış olan sebil, mukarnaslı başlıklara sahip mermer sütunlarla beş pencereye ayrılmıştır. Pencerelede klasik üslûpta dökmüş şebekeler vardır. Evvelce üstünde genişçe bir saçakla küçük bir kubbe bulunuyordu. Sebil, Osmanlı dönemi Türk sanatının Batı tesiriyle değişmeye başla-

masından kısa bir süre önce yapıldığı için henüz klasik dönemin sadeliğine sahiptir. Zarif mimarisine uygun bir düzenleme içinde pencerelerin üstlerinde sivri Türk kemerleri vardır. Pencere kemerleriyle sivri kemerler arasındaki yüzeyler, bazı sebillerde olduğu gibi mermer şebekeli değil doludur. Beş pencerenin kemerlerinin üstlerinde ise şair Ferdî'nin on beylilik bir tarihi işlenmiş olup burada Sultan III. Ahmed ve henüz ikbal döneminin başında olan Kaptanıderyâ İbrâhim Paşa övülür. Sebilin tunç şebekeleri, İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi müdürü ve Eski Eserler Encümeni üyesi olan Fehmi Ethem Karatay'ın yazdığına göre kırılmış durumda olduğu için yeniden döktürülmüştür. Klasik döneme ait sebillerin çoğundaki gibi iç duvarların çiniyle kaplandığı mevcut izlerden anlaşılmaktadır.

Sebil, 1940'lı yıllara kadar son derecede bakımsız olup şebekeleri çıkarılmış, saçakları sökülmüş ve bütün pencereleri örülerek çimento ile sıvanmış bir halde idi. İstanbul'u Sevenler Kurulu'nun gayretiyle yapı bu perişanlıktan kurtarılmış, saçak yapılmış, pencerelere de şebekeler takılmıştır. 1944'te gerçekleşen bu ihyadan bir süre sonra sebil kiraya verilerek dükkân haline getirilmiş ve halen de aynı maksatla kullanılmaktadır.

Sıbyan Mektebi. Sebilin bulunduğu köşeden Vezneciler'e inen sokakta, hazîre duvarının ucunda vakfiyesinde fevkanî olduğu bildirilen sıbyan mektebi vardı. Bunun esas binası bilinmeyen bir tarihte ortadan kalkmış, yalnız alt katı kalmıştır. Eskiden üstünde olan katın mevcut konsollara oturan bir çıkma halinde olduğu anlaşılmaktadır. Mimari ayrıntıları hakkında daha fazla bilgi yoktur. Ancak bütün benzerleri gibi üstü aynalı tonozla örtülü büyük ve ocaklı bir dersane mekânından ibaret olduğu tahmin edilebilir. Yakın tarihlere gelinceye kadar üstte ahşap bir ev vardı. Şimdi burası da dükkân olarak kullanılmaktadır. 1923-1928 yılları arasında yazıldığı tahmin edilen bir listede bu bina arsa olarak bile anılmadığına göre bu tarihlerde ortadan kalkmış olmalıdır (Kut, s. 55-84).

Hamam. Caminin yanında ve Süleymaniye'ye giden caddenin kenarında bulunan hamam tek olarak yapılmıştı. 1870'li yıllarda çizilen İstanbul haritasında yeri açıkça bellidir. Daha XIX. yüzyıl başlarında kullanılmadığı anlaşılan hamamın plan veya fotoğrafı elde edilemediğinden hak-

kında daha fazla bilgi yoktur. Sultan II. Mahmud döneminde 1239'da (1823) yapı Takvimhâne Matbaası'na tahsis edilmiş, daha sonra mimarisi herhalde biraz değiştirilerek İbrâhim Paşa Rüşdiyesi adıyla okula dönüştürülerek 1306'ya (1888-89) kadar kullanılmıştır. Bazı bilgilere göre 1894 zelzelesinde büyük ölçüde zarar gördüğünden bir süre harabe halinde kalmış ve İttihatçılar'ın Evkaf nazırı Mustafa Hayri Efendi tarafından 1912'de yıktırılarak arsası üzerine Mimar Kemaleddin Bey'in projesine göre Medresetü'l-kudât için Türk neo-klasik üslûbundaki bina yapılmıştır. 1925'te burası İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi'ne tahsis edilmiş ve Yıldız Sarayı'nın çok zengin kütüphanesinde bulunan kitap ve eski fotoğraf koleksiyonları da buraya taşınmıştır.

Hazîre. Bu küçük külliye "L" biçiminde iki taraftan saran hazîre muntazam taş ve tuğla örgülü, pencereli bir duvarla çevrilmiştir. İbrâhim Paşa "Cami-i şerîf mukabilinde türbe için itti haz olunan" bir arsa ayırmıştı. Fakat külliye'nin yapımından on yedi yıl kadar sonra Girit'te öldüğünde buraya gömülmesi mümkün olmadığı için türbe de yapılmamıştır. Buna karşılık Sadrazam Seyyid Hasan Paşa'nın ailesinden pek çok kişi burada yattığı için hazîre âdeta onun aile sofası haline gelmiştir. Hazîrenin duvarında, cephede iki pencerenin üstünde büyük mermer levha üzerine işlenmiş kitâbe, Hasan Paşa'nın 1156'da (1743) ölen kızı Şerife Rukiye Hanım'la ilgilidir. Hazîrenin içinde 105 mezar taşı tesbit edilmiş olup bunlardan büyük bir kısmı İbrâhim Paşa'nın oğulları ile kızlarına aittir. Çoğunun 1124 (1712), 1128 (1716), 1134 (1721-22) tarihlerinde vefat etmiş olmasının sebebi bir salgın hastalıkta aranabilir. Bunlar dışında Seyyid Hasan Paşa'nın 1181'de (1767-68) ölen damadı Hacı Seyyid Ömer Ağa ile kızı ve oğullarının mezarları da buradadır. Seyyid Hasan Paşa ailesinin mezarlarının az ileride, Edebiyat Fakültesi karşısındaki kendi külliyesi yanında değil de, burada bulunmasının izahı zordur. Buradaki en son kabir, 1277 Şevvalinde (Nisan - Mayıs 1861) vefat eden İşkodralı Âgâh Paşa-zâde Hasan Bey'e aittir. Ayrıca cami ve sıbyan mektebinin hizmetilerinin yanı sıra çarşı esnafına ve ailelerine ait çok sayıda mezar taşı tesbit edilmiştir. Bunların bazıları sadece şahideden ibaret, bazıları ise lahitlidir. Hepsisi de yapıldıkları dönemin üslûbuna uygun olarak işlenmiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

Ayvansarâyî, *Hadikatü'l-cevâmi'*, I, 175; a.mlf., *Camilerimiz Ansiklopedisi: Hadikatü'l-cevâmi'* (haz. İhsan Erzi), I, 244, nr. 42; a.mlf., *Vefeyât-ı Selâtin*, s. 74-75; *Sefinetü'l-vüzerâ*, s. 44, not 147; Râmîzpaşazâde Mehmed İzzet, *Harîta-i Kapudânân-ı Deryâ*, İstanbul 1258, s. 87-88; *Sicill-i Osmânî*, I, 122; İzzet Kumbarcılar, *İstanbul Sebilleri*, İstanbul 1938, s. 31; Danişmend, *Kronoloji*, IV, 568, nr. 106, s. 571, nr. 114; Semavi Eyice, *İstanbul Petit guide à travers les monuments byzantins et turcs*, İstanbul 1955, s. 40-47, nr. 61; E. Hakkı Ayverdi, 19. Asırda İstanbul Haritası, İstanbul 1958, pafta B4; Özgönül Aksoy, *Osmanlı Devri İstanbul Sıbyan Mektepleri Üzerine Bir İnceleme*, İstanbul 1968, s. 92, nr. 10; Yıldırım Yavuz, *Mimar Kemalettin ve Birinci Ulusal Mimarlık Dönemi*, Ankara 1981, s. 232-235, 236-239; Eminönü Camileri (nşr. Eminönü Müftülüğü), İstanbul 1987, s. 102-104; Hüsamettin Aksu, "Kaptan İbrahim Paşa Hazinesi", *Semavi Eyice Armağanı: İstanbul Yazıları*, İstanbul 1992, s. 233-268; Affan Egemen, *İstanbul'un Çeşme ve Sebilleri*, İstanbul 1993, s. 409-411; Mehmet Nermi Haskan, *İstanbul Hamamları*, İstanbul 1995, s. 191-192; Engin Özdeniz, *İstanbul'da Kaptân-ı Deryâ Çeşme ve Sebilleri*, İstanbul 1995, s. 311-314; Ömer Faruk Şerifoğlu, *Su Güzeli, İstanbul Sebilleri*, İstanbul 1995, s. 51; Hatice Aynur – Hakan T. Karateke, *III. Ahmed Devri İstanbul Çeşmeleri (1703-1730)*, İstanbul 1995, s. 112-113; "İbrahim Paşa Sebili", *TTOK Belleteni*, sy. 37 (1944), s. 14-16; Fehmi Ethem Karatay, "İbrahim Paşa Camisi ve Üniversite Kitaplığı", a.e., sy. 73 (1946), s. 17-21; Aziz Ogan, "Kaptan İbrahim Paşa Camii", a.e., sy. 161 (1955), s. 8; Münir Aktepe, "Kapudân-ı Deryâ Aşçı Hacı İbrahim Paşa ve Vakfıyesi", *TED*, sy. 6 (1975), s. 177-203; Turgut Kut, "İstanbul Sıbyan Mektepleriyle İlgili Bir Vesika", *JTS*, II (1978), s. 55-84; H. Örcün Barışta, "İbrahim Paşa Sebilleri", *DBİst.A*, IV, 131.

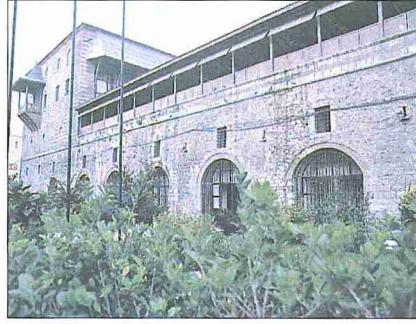

SEMAVİ EYİCE

İBRÂHİM PAŞA SARAYI

İstanbul'da Atmeydanı kenarında XVI. yüzyıl başlarında kurulmuş, şehrin en muhteşem özel saraylarından.

Sultanahmet'te yer alan sarayın Kanûnî Sultan Süleyman devri veziriazamı Makbul İbrâhim Paşa tarafından yaptırıldığı bilinmektedir. Topkapı Sarayı Müzesi Arşivi'nde bulunan ve İstanbul Emini Ömer Ağa tarafından padişaha takdim edilmiş olan 927 (1521) tarihli bir yazıdan sarayın mevcut bir konağın önemli değişiklikler, eklemeler ve tamirler yapılmak suretiyle meydana getirildiği anlaşılmaktadır. İçinde bir kule ve çardağı, köşk, hazine odası, hamam, kiler, mutfaklar, divanhâne, hassa evleri, ahır gibi kısımları bulunan bu yapı çok kısa bir süre içinde tamamlanmıştır. Nitekim seferden dönen padişah burada ağırlanmış, sadrazamlığa

İbrâhim Paşa Sarayı'nın ön cephesi – Sultanahmet / İstanbul

yükselen İbrâhim Paşa'nın muhteşem düğünü 1524'te aynı yerde yapılmıştır. 23 Receb 931 (16 Mayıs 1525) gecesi meydana gelen bir ayaklanmada şehrin başka saray ve konakları ile beraber buraya da hücum edilerek kapı ve pencereleri parçalanmıştır. Sarayını tamir ettiren İbrâhim Paşa, Budin seferi ganimeti olarak getirdiği heykelleri 1526'da binanın önüne diktirmiş ve düşmanlarının tenkit ve alaylarını üzerine çekmiştir. Hatta bu münasebetle o çağın şairlerinden Figânî Hz. İbrâhim'in putları kaldırdığını, halbuki adaşı olan diğer İbrâhim'in şehrin ortasına putlar diktirdiğini söyleyerek paşayı hicvetmiş ve bu da hayatına mal olmuştur. Paşanın sarayının önüne diktirdiği heykeller XVI. yüzyılda çizilen bazı gravürlerde farkedilmektedir. Şehzadelerin 21 Şevval 936'da (18 Haziran 1530) yapılan sünnet düğünü için İbrâhim Paşa Sarayı önüne, meydana bakan bir kasır inşa edilmiş ve Kanûnî bir ay süren eğlenceleri buradan seyretmiştir. Bilhassa *Hüner-nâme* minyatürleri başta olmak üzere bu eğlenceleri gösteren minyatürlerde kasrın dış mimarisi kısmen görülebilmektedir.

İbrâhim Paşa'nın 1536'da idamı üzerine sarayına devletçe el konulmuş, bir kısmı iç oğlanlarına ayrılmış, bir kısmı sadrazamlara ve diğer ileri gelenlere tahsis edilmeye başlanmıştır. 1566'da vezir, daha sonra Mısır ve Anadolu beylerbeyi olan Zal Mahmud Paşa 1574'te II. Selim'in kızı Şah Sultan'la burada evlenmiş ve 1580'de vefat edinceye kadar bu sarayda yaşamıştır. 1584'te yapı, acemi oğlanlarına ayrılan kısmı dışında kalan bölümleriyle, III. Murad'ın kızı Ayşe Sultan'la evlenen Sadrazam Bosnalı Damad İbrâhim Paşa'ya intikal etmiştir. İbrâhim Paşa'nın

1601'de ölümünün ardından malları ve sarayı, ertesi yıl Ayşe Sultan'la evlendirilen Sadrazam Yemişçi Hasan Paşa'ya tahsis edilmiştir. Ancak Hasan Paşa 1603'te katledildiğinden sadâreti kısa sürmüş, saray bu defa da Ayşe Sultan'ın üçüncü eşi Güzelce Mahmud Paşa'ya geçmiştir. 1605'te Güzelce Mahmud Paşa ile Ayşe Sultan ardarda ölünce 1611'de saray muhtemelen III. Mehmed'in kızlarından biriyle evlenmiş olan Kaptanıderyâ Damad Kara (Öküz) Mehmed Paşa'ya, daha sonra da I. Ahmed'in kızı Gevherhan Sultan'la evli Kaptanıderyâ Topal Receb Paşa'ya verilmiştir. Uzun süre Receb Paşa'nın adıyla anılan saray, 1632'de sadrazam olan paşanın aynı yıl IV. Murad'ın emriyle katledilmesi üzerine bu padişahın silâhdarı Mustafa Ağa'ya temlik edilmiştir. IV. Murad 1640'ta ölünce saray, Sultan İbrâhim'in en gözde musâhibi olan Silâhdar Yûsuf Paşa'ya verilmiştir. 1645'te padişahın üç yaşındaki kızı Fatma Sultan'la nikâhlanan Yûsuf Paşa düğünden bir yıl sonra idam edilmiştir. Saray, bu defa Fatma Sultan'la evlendirilen bir diğer padişah musâhibi Damad Fazlı (Fazlullah) Paşa'ya verilmişse de bunların sarayda yaşamadıkları, Fazlı Paşa'nın İstanbul dışı görevlerle merkezden uzaklaştırıldığı bilinmektedir. Sarayı 1648'de Sultan İbrâhim'in, Telli Haseki adıyla tanınan gözdesine hediye ettiği anlaşılmaktadır. Bundan sonra XVII. yüzyıl boyunca sarayın sahipleri sadrazamlar, kaptan-ı deryâlar ya da beylerbeyi gibi bürokrasinin en yüksek üyeleri ve hânedana damat olan devlet ricâline tahsisi devam etmiştir. Evliya Çelebi yapının İstanbul'daki vezir saraylarının en büyüğü olduğunu kaydetmektedir.

Saray Zilhicce 1062'de (Kasım 1652) yanmış, 1720'ye doğru Nevşehirli Damad İbrâhim Paşa tarafından tamir ettirilmiş

İbrâhim Paşa Sarayı'nın ikinci avlusundan bir görünüşü

